

Szíki Károly

KI KELL SZAKADNI A FOGSÁGBÓL, HA MÁR A RENDSZERVÁLTÁS NEM SIKERÜLT

Hogyan lehetne visszavezetni a magyar közösséget arra a szakrális történelmi talapzatra, ahonnan ÉVSZÁZADOK ÓTA a pusztító világerő lelökte, mely 200 éve jakobinusnak öltözött, aztán bolsevik ruhát öltözve álcázza magát, ma pedig neoliberális globálnyikként szórja az átkos ígét. (Bogár László)

Ehhez járul még nyomásnak, nyomatéknak egy beszédhatalom, melynek nevét nem merjük kimondani, amely szigorúan betiltotta azt, hogy akár csak tere is legyen a diskurzusnak, ahol erről beszélni lehetne.

Gyűjtögetjük halálmegvető bátorsággal erőnket és lázadásunkat, de ismeretanyagot is gyűjtögessük. Gyűjtogatás helyett.

Minden megszállást, mely végveszélybe sodort bennünket, elemezni kell. Például a 150 éves török uralmat, majd a németet, legújabban az orosz bolsevik elnyomást. Mert az nem az, aminek a történelemkönyvben tanultuk. A Pozsonyi csata óta világosan látszik, hogy megtervezett magyar-megsemmisítő elképzelés gyakorlati mintája volt, csak emlékezzünk arra, hogy a spanyol király folyamatos együttműködésben állt a török császársággal. Ez a világhatalmi elit irányította a királyt, aki ránk rohasztotta a törököket. A pénzügyminiszterek, külügyminiszterek a szultánizmusban mind ebből a világhatalmi elitből voltak oda betöltve.

Akkor tegyük fel a kérdést: kivel csatáztunk mi valójában?

És kivel csatázott Európa évszázadokon át? Látszólag a fegyveres hatalmakkal, de ez csak részben igaz. Mert a felszín alatt ott működött a világhódító pénzbirodalom.

Szembekötve vakon vezettek meg bennünket és vezetnek ma is, hogy minden jól van így, ahogyan van.

Nincsen jól! Ki kell kaparni a Trianon-rémdráma minden jelenetét. Meg kell írni, ki kell kiáltani és a katarzisban számon kérni a háttérhatalmak és aláíró hatalmak bűnét.

A szirének hangját ne halljuk meg: *jaj, nem szabad erről beszélni? Mit akarunk egy évszázad után? Mit beszélünk mi autonómiáról? Hagyjuk ezt, már rég idejét múlt gondolat.*

Nem! Az idő elmossa majd ezeket a határokat, és határtalan gyalázatok kerülnek elő, mint elföldelt kövek. Mert azoknak nincsen felezőidejük. *Bölcsen rendelé az Úr, hogy kőbe vésette a törvényeket-* Kányádi Sándor szavaival.

Hiszi még valaki, hogy az újalkotmányunkat azt mi írtuk meg? Ez már régen készen volt és ha kell rajta módosítani, azt csak a fenséges megíró háttérhatalom engedélyével tehetjük, sőt! Ha ők akarnak módosítást elkövetni, besúgnak és kezdődik az átíró ceremónia.

Nagy a nyomás rajtunk, ne áltassuk és ne altassuk magunkat. A felszín béketeremtő mozija pereg, hogy gügyöghetünk, jók a makrogazdasági mutatók, meg minden jó, hogy ne láss tovább magyar, de a mélyen rendkívüli erővel működik a nyílt társadalom-eróziója. A pusztító világerő gyakorlatozik rajtunk Trianon óta, az új időszámítás kezdete óta, de amint mondtam, a Pozsonyi csata óta. Ne menjünk visszább ma, ne menjünk Bulcsú vezér elárulásáig, azt majd a következő részben.

Addig is: készüljünk fel, s ebben az évben mutassuk meg erőnket a világ felé, hogy a vagyunk és akarunk még lenni!

Meg néven nevezzük a bűnözőket és mindent vissza! Arany áron, mindent fizessenek vissza. Aztán tárgyalhatunk e területi korrekcióról is.